ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 28ης Νοεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-264/03 R,

Jürgen Schmoldt, κάτοικος Dalgow-Döberitz (Γερμανία),

Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG, με έδρα τη Βρέμη (Γερμανία),

Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία),

εκπροσωπούμενοι από τον καθηγητή H.-P. Schneider,

αιτούντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον K. Wiedner, επικουρούμενο από τον δικηγόρο A. Böhlke, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων υποβληθείσα βάσει του άρθρου 243 ΕΚ και αποσκοπούσα στο να παραταθεί η περίοδος συνύπαρξης των εθνικών προτύπων και των ευρωπαϊκών προτύπων EN 13162:2001 έως 13171:2001 που προβλέπεται από την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 22ας Μαΐου 2003, η οποία δημοσιεύθηκε στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ C 120, σ. 17),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

1 Η οδηγία 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών (ΕΕ L 40, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για την τροποποίηση των οδηγιών 87/404/ΕΟΚ (απλά δοχεία πίεσης), 88/378/ΕΟΚ (ασφάλεια των παιχνιδιών), 89/106/ΕΟΚ (προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών), 89/336/ΕΟΚ (ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα), 89/392/ΕΟΚ (μηχανές), 89/686/ΕΟΚ (μέσα ατομικής προστασίας), 90/384/ΕΟΚ (όργανα ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας), 90/385/ΕΟΚ (ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα), 90/396/ΕΟΚ (συσκευές αερίου), 91/263/ΕΟΚ (τερματικός εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών), 92/42/ΕΟΚ (νέοι λέβητες ζεστού νερού που τροφοδοτούνται με υγρά ή αέρια καύσιμα) και 73/23/ΕΟΚ (ηλεκτρολογικό υλικό που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί

εντός ορισμένων ορίων τάσεως) (ΕΕ L 220, σ. 1), αποσκοπεί, ιδίως, στην εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών.

2 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106, ως «προϊόν του τομέα των δομικών κατασκευών» νοείται, για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας, «κάθε προϊόν το οποίο κατασκευάζεται για να ενσωματωθεί, κατά τρόπο διαρκή, σε δομικά έργα εν γένει, που καλύπτουν τόσο τα κτίρια όσο και τα έργα πολιτικού μηχανικού».

3 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106 ορίζει ότι τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εάν είναι κατάλληλα για τη χρήση για την οποία προορίζονται, εάν δηλαδή έχουν χαρακτηριστικά τέτοια ώστε το έργο στο οποίο θα ενσωματωθούν, συναρμολογηθούν, εφαρμοσθούν ή εγκατασταθούν να μπορεί, εφόσον αυτό έχει ορθώς σχεδιασθεί και κατασκευασθεί, να ικανοποιεί ορισμένες βασικές απαιτήσεις (στο εξής: βασικές απαιτήσεις), όπου και όταν τα εν λόγω έργα διέπονται από ρυθμίσεις που περιέχουν τέτοιες απαιτήσεις.

4 Οι ως άνω βασικές απαιτήσεις εκτίθενται ως στόχοι στο παράρτημα Ι της οδηγίας 89/106 και αφορούν ορισμένα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των έργων σχετικά με τη μηχανική αντοχή και την ευστάθεια, την πυρασφάλεια, την υγιεινή, την υγεία και το περιβάλλον, την ασφάλεια χρήσης, την προστασία κατά του θορύβου, την εξοικονόμηση ενέργειας και τη θερμομόνωση.

5 Εξάλλου, η οδηγία 89/106 προβλέπει την κατάρτιση «τεχνικών προδιαγραφών». Έτσι, το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 89/106 ορίζει ότι η ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποιήσεως (στο εξής: CEN) ή η ευρωπαϊκή επιτροπή ηλεκτροτεχνικής τυποποιήσεως δύνανται να καταρτίζουν «πρότυπα» ή «τεχνικές εγκρίσεις» που εφαρμόζονται στα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών. Τα εν λόγω πρότυπα και οι εν λόγω τεχνικές εγκρίσεις καλούνται, συλλήβδην, «εναρμονισμένα πρότυπα».

6 Ο σχετικός με τα θερμομονωτικά προϊόντα κλάδος της CEN είναι ο κλάδος CEN/TC 88.

7 Τα εναρμονισμένα πρότυπα καταρτίζονται βάσει εντολών τις οποίες δίδει η Επιτροπή, σύμφωνα με την οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ L 204, σ. 37), και βάσει γνωμοδοτήσεως της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων.

8 Μετά την κατάρτιση τέτοιων εναρμονισμένων προτύπων από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποιήσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/106, η Επιτροπή δημοσιεύει τα σχετικά στοιχεία στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

9 Τα προϊόντα που συμφωνούν με τα εθνικά πρότυπα τα οποία προέρχονται από τη μεταφορά των εναρμονισμένων προτύπων στο εθνικό δίκαιο θεωρούνται ότι είναι σύμφωνα με τις βασικές απαιτήσεις. Έτσι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106, τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών πρέπει να θεωρούνται κατάλληλα προς χρήση, εάν επιτρέπουν στα έργα στα οποία χρησιμοποιούνται να πληρούν τις βασικές απαιτήσεις, εφόσον τα εν λόγω έργα έχουν ορθώς σχεδιασθεί και εκτελεσθεί και εφόσον τα ως άνω προϊόντα φέρουν το σήμα ΕΚ. Το σήμα ΕΚ υποδηλώνει, μεταξύ άλλων, ότι τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών συμφωνούν με τα εθνικά πρότυπα τα οποία προέρχονται από τη μεταφορά των εναρμονισμένων προτύπων στο εθνικό δίκαιο και ότι οι σχετικές πηγές έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

10 Τέλος, το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106 προβλέπει τη δυνατότητα να αμφισβητεί ένα κράτος μέλος τα εναρμονισμένα πρότυπα, όταν το εν λόγω κράτος μέλος θεωρεί ότι τα ως άνω πρότυπα δεν πληρούν τις βασικές απαιτήσεις. Σε μια τέτοια περίπτωση, το οικείο κράτος μέλος ειδοποιεί τη μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων, εκθέτοντας τους λόγους επί των οποίων στηρίζονται οι αντιρρήσεις του. Τότε,

η μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων διατυπώνει γνώμη επειγόντως, βάσει της οποίας και μετά από διαβουλεύσεις με τη μόνιμη επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει της οδηγίας 98/34 (στο εξής: επιτροπή 98/34), η Επιτροπή γνωστοποιεί στα κράτη μέλη αν πρέπει ή όχι να αποσύρουν τα σχετικά πρότυπα από την *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

11 Στις 23 Μαΐου 2001, η CEN θέσπισε δέκα πρότυπα σχετικά με τα θερμομονωτικά προϊόντα, τα οποία φέρουν τους αριθμούς EN 13162:2001 έως EN 13171:2001 (στο εξής: βαλλόμενα πρότυπα).

12 Στις 15 Δεκεμβρίου 2001, τα βαλλόμενα πρότυπα δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* μέσω ανακοινώσεως της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 89/106 (ΕΕ C 358, σ. 9). Η ως άνω ανακοίνωση προέβλεπε ότι τα βαλλόμενα πρότυπα επρόκειτο να αρχίσουν να ισχύουν ως εναρμονισμένα πρότυπα από την 1η Μαρτίου 2002. Ωστόσο, η εν λόγω ανακοίνωση προέβλεπε επίσης, μέχρι την 1η Μαρτίου 2003, την ύπαρξη μιας περιόδου που καλείται «περίοδος συνύπαρξης των εναρμονισμένων προτύπων και των εθνικών τεχνικών προδιαγραφών».

13 Εξάλλου, η ίδια ανακοίνωση διευκρίνιζε, στην υποσημείωση 2, ότι, αφενός, μετά τη λήξη της ως άνω περιόδου συνύπαρξης, το τεκμήριο συμμόρφωσης των προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών έπρεπε να βασίζεται στα εναρμονισμένα πρότυπα και ότι, αφετέρου, η ημερομηνία λήξεως της εν λόγω περιόδου ταυτιζόταν με την ημερομηνία απόσυρσης των αντίθετων εθνικών τεχνικών προδιαγραφών.

14 Με έγγραφο της 9ης Αυγούστου 2002, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106, αντίρρηση κατά, μεταξύ άλλων, των προσβαλλόμενων προτύπων. Με την εν λόγω αντίρρηση, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστήριξε, ειδικότερα, ότι τα βαλλόμενα πρότυπα δεν επέτρεπαν να θεωρηθεί ότι τα έργα στα οποία τα προϊόντα επρόκειτο να εγκατασταθούν ανταποκρίνονταν πλήρως στις βασικές απαιτήσεις.

15 Στις 22 Νοεμβρίου 2002, μια ομάδα ad hoc της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων εκπόνησε έκθεση στην οποία ανέφερε ότι μελέτησε, μεταξύ άλλων, τα βαλλόμενα πρότυπα και διατύπωσε ορισμένες συστάσεις. Η ομάδα ad hoc της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων επεσήμανε ότι, αφενός, τα βαλλόμενα πρότυπα ήσαν, πιθανώς, δεκτικά βελτιώσεων, αλλά ότι, αφετέρου, ουδείς λόγος δικαιολογούσε την αναστολή της εφαρμογής τους για τη χρήση του σήματος ΕΚ.

16 Στις 28 και 29 Ιανουαρίου 2003, συνεδρίασε η επιτροπή 98/34 και εξέδωσε θετική γνώμη επί του σχεδίου αποφάσεως της Επιτροπής, απέρριψε δε την αντίρρηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

17 Στις 9 Απριλίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2003/312/ΕΚ, για τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς προτύπων που αφορούν θερμομονωτικά προϊόντα, γεωυφάσματα, μόνιμο εξοπλισμό πυρόσβεσης και γυψότουβλα, σύμφωνα με την οδηγία 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 114, σ. 50), με την οποία απέρριψε την αντίρρηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που προβλήθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106 (στο εξής: επίδικη απόφαση).

18 Στην επίδικη απόφαση, η Επιτροπή διαπιστώνει, μεταξύ άλλων, ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο της διαβουλεύσεως με τη CEN και με τις εθνικές αρχές, στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων και της επι-

τροπής 98/34, δεν παρέσχον κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει το βάσιμο του κινδύνου, την ύπαρξη του οποίου επικαλείται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε, στο άρθρο 1 της επίδικης αποφάσεως, ότι τα βαλλόμενα πρότυπα δεν θα αποσυρθούν από τον κατάλογο των προτύπων που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

19 Στις 8 Μαΐου 2003, η επίδικη απόφαση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

20 Σε ημερομηνία που δεν προσδιορίζεται στη δικογραφία, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε, από τη μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων, παράταση της περιόδου συνύπαρξης των προσβαλλόμενων προτύπων και των εθνικών προτύπων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.

21 Στις 13 και 14 Μαΐου 2003, κατά την 57η συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων, απορρίφθηκε η υποβληθείσα από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αίτηση να παραταθεί η περίοδος συνύπαρξης έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003. Ωστόσο, κατά την ίδια συνεδρίαση, αποφασίσθηκε να παραταθεί αναδρομικά, έως τις 13 Μαΐου 2003, η περίοδος συνύπαρξης των προσβαλλόμενων προτύπων και των εθνικών προτύπων.

22 Στις 22 Μαΐου 2003, τα βαλλόμενα πρότυπα δημοσιεύθηκαν εκ νέου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* σε μια ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 89/106 (ΕΕ C 120, σ. 17), ενώ συγχρόνως δημοσιεύθηκε η νέα ημερομηνία λήξεως της περιόδου συνύπαρξης των προσβαλλόμενων προτύπων και των εθνικών προτύπων.

23 Στις 28 Ιουλίου 2003, ο J. Schmoldt, η Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG και ο Haupteverband der Deutschen Bauindustrie eV (στο εξής: αιτούντες) άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά της επίδικης αποφάσεως.

24 Αυθημερόν, οι αιτούντες υπέβαλαν, με χωριστό δικόγραφο, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, βάσει του άρθρου 243 ΕΚ, αποσκοπούσα στο να υποχρεώσει ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής την καθής να παρατείνει, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου, την περίοδο συνύπαρξης των εθνικών προτύπων και των προσβαλλόμενων προτύπων.

25 Στις 25 Αυγούστου 2003, η Επιτροπή κατέθεσε παρατηρήσεις επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων. Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η κύρια προσφυγή που άσκησαν οι αιτούντες είναι προδήλως απαράδεκτη.

26 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Αυγούστου 2003, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

27 Στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, οι αιτούντες κατέθεσαν απάντηση επί των παρατηρήσεων της Επιτροπής της 25ης Αυγούστου 2003. Με απόφαση του Προέδρου του Πρωτοδικείου, η ως άνω απάντηση κατατέθηκε στη δικογραφία και η Επιτροπή έλαβε θέση επ' αυτής στις 23 Σεπτεμβρίου 2003.

28 Οι αιτούντες και η Επιτροπή παρέσχον προφορικές διευκρινίσεις κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 2003.

Αιτήματα των διαδίκων

29 Οι αιτούντες ζητούν από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή:

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να παρατείνει την περίοδο συνύπαρξης των εθνικών προτύπων και των προσβαλλόμενων προτύπων·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

30 Η Επιτροπή ζητεί από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή:

— να απορρίψει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων·

— να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

31 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να διευκρινίζονται τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται (fumus boni juris). Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορρίπτεται εφόσον μία απ' αυτές απουσιάζει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P (R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σ. 73).

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων

32 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφυγή της κύριας δίκης είναι προδήλως απαράδεκτη για δύο λόγους.

33 Πρώτον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως.

34 Έτσι, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, το κριτήριο της ημερομηνίας κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση μιας πράξεως ως σημείου αφετηρίας της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής έχει δευτερεύουσα σημασία σε σχέση με τα κριτήρια της δημοσιεύσεως ή της κοινοποιήσεως της εν λόγω πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1998, C-122/95, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-973, σκέψη 35). Ειδικότερα, τούτο ισχύει στην περίπτωση που η δημοσίευση μιας πράξεως αποτελεί αντικείμενο πάγιας πρακτικής, κατά το μέτρο που ο προσφεύγων μπορεί να πιθανολογήσει θεμιτώς ότι η πράξη θα δημοσιευθεί (απόφαση Γερμανία κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 37).

35 Πάντως, εν προκειμένω, το χρονικό σημείο κατά το οποίο οι αιτούντες έλαβαν γνώση της επίδικης αποφάσεως δεν έχει έναν τέτοιο επικουρικό χαρακτήρα κατά το μέτρο που η δημοσίευση της εν λόγω αποφάσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* δεν ήταν επιβεβλημένη. Επομένως, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά της ως άνω αποφάσεως άρχισε να τρέχει, τυπικά, από την ημέρα κατά την οποία οι αιτούντες έλαβαν γνώση της αποφάσεως αυτής, και όχι από την ημέρα κατά την οποία δημοσιεύθηκε η εν λόγω απόφαση. Κατά συνέπεια, το γεγονός αυτό

εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο ορίζει ότι, όταν η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κατά πράξεως οργάνου αρχίζει να τρέχει από τη δημοσίευση της πράξεως, η προθεσμία αυτή υπολογίζεται από το τέλος της 14ης ημέρας από της δημοσιεύσεως της πράξεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

36 Έτσι, κατά την Επιτροπή, εφόσον η επίδικη απόφαση, η οποία εκδόθηκε στις 9 Απριλίου 2003, δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 8 Μαΐου 2003, οι αιτούντες έλαβαν γνώση της εν λόγω αποφάσεως το αργότερο κατά την ως άνω ημερομηνία. Κατά συνέπεια, η προσφυγή της κύριας δίκης, η οποία ασκήθηκε στις 28 Ιουλίου 2003, ασκήθηκε δέκα ημέρες μετά την παρέλευση της προθεσμίας, έστω και αν ληφθεί υπόψη η προβλεπόμενη από τον Κανονισμό Διαδικασίας παρέκταση των δικονομικών προθεσμιών λόγω αποστάσεως.

37 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση δεν αφορά ατομικά τους αιτούντες. Κατ' αρχάς, ο J. Schmoldt άσκησε την προσφυγή του μόνον εξ ονόματός του, και όχι ως επίσημος εκπρόσωπος του CEN/TC 88. Εν συνεχεία, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, ναι μεν η επίδικη απόφαση αφορά, αναμφισβήτητα, σε μεγάλο βαθμό την Kaefer Isoliertechnik, πλην όμως η απόφαση αυτή ουδόλως αφορά ατομικά την εν λόγω εταιρία. Τέλος, ο Hauptverband der Deutschen Bauindustrie δεν μπορεί να αντλήσει την ενεργητική νομιμοποίησή του ούτε από την ενεργητική νομιμοποίηση της Kaefer Isoliertechnik, την οποία δεν αφορά ατομικά η επίδικη απόφαση, ούτε από την απλή συμμετοχή του στην προετοιμασία της αιτήσεως που υπέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106.

38 Οι αιτούντες εκτιμούν, πρώτον, ότι η προσφυγή τους δεν ασκήθηκε εκπροθέσμως. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι η επίδικη απόφαση δεν κοινοποιήθηκε στους αιτούντες. Επιπλέον, οι αιτούντες έλαβαν γνώση της επίμαχης αποφάσεως μόνον όταν η εν λόγω απόφαση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Κατά συνέπεια, η προσφυγή τους όντως ασκήθηκε εμπροθέσμως.

39 Δεύτερον, οι αιτούντες εκτιμούν ότι η επίδικη απόφαση τους αφορά άμεσα και ατομικά.

40 Έτσι, ο πρώτος αιτών, J. Schmoldt, εκθέτει ότι, αφενός, δεν ζητήθηκε η συμμετοχή του, ως προέδρου του CEN/TC 88, στην προετοιμασία των αποφάσεων της Επιτροπής και της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων σχετικά με τα βαλλόμενα πρότυπα και ότι, αφετέρου, η συμμετοχή του στην προετοιμασία της εκθέσεως της ομάδας ad hoc της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων ήταν εικονική. Κατά συνέπεια, ο J. Schmoldt θεωρεί ότι νομιμοποιείται ενεργητικώς να στραφεί κατά της επίδικης αποφάσεως, καθόσον η προσφυγή στον CEN/TC 88 και η διαβούλευση που, όπως υποστηρίζεται, έλαβε χώρα με τη CEN αποδίδονται προδήλως σ' αυτόν. Επίσης, ο J. Schmoldt τονίζει ότι είναι διαχειριστής του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, τρίτου αιτούντος. Τέλος, κατά τη συνεδρίαση, ο J. Schmoldt ανέφερε ότι είχε «ενεργό συμμετοχή στις δραστηριότητες της Kaefer Isoliertechnik».

41 Η δεύτερη αιτούσα, Kaefer Isoliertechnik, εκθέτει ότι είναι σημαντικός χρήστης θερμομονωτικών προϊόντων και ότι έχει περιέλθει σε μια κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας υφίσταται σύγκρουση κανόνων δικαίου μεταξύ του γερμανικού και του κοινοτικού δικαίου, πράγμα που αντιπροσωπεύει ένα αφόρητο οικονομικό βάρος για την ίδια και μια σημαντική διάκριση εις βάρος της σε σχέση με παραγωγούς άλλων κρατών μελών. Επιπλέον, η Kaefer Isoliertechnik, υπό την ιδιότητα του μέλους της Bundesfachabteilung Wärme-, Kälte-, Schall- und Brandschutz (ειδικής γερμανικής ομοσπονδιακής υπηρεσίας που είναι επιφορτισμένη με την προστασία κατά της ζέστης, του ψύχους, του θορύβου και των πυρκαγιών) του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, συμμετέσχε αποφασιστικά στην προετοιμασία της αποφάσεως της Vorbereitender Ausschuss EG-Harmonisierung (γερμανικής προπαρασκευαστικής επιτροπής για την κοινοτική εναρμόνιση) να προβάλει, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106, αντίρρηση κατά των προσβαλλόμενων προτύπων.

42 Τέλος, ο τρίτος αιτών, Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, εκθέτει ότι, λόγω της επίδικης αποφάσεως, στερείται τη δυνατότητα να παρέμβει, προς το συμφέρον των επιχειρήσεων που εκπροσωπεί, υπέρ μιας νέας αντιλήψεως περί κοινοτικών προτύπων στον τομέα των θερμομονωτικών προϊόντων ή, τουλάχιστον, υπέρ της βελτιώσεως των εν λόγω προτύπων.

Επί του fumus boni juris

43 Οι αιτούντες θεωρούν ότι τα βαλλόμενα πρότυπα είναι ασαφή, αόριστα και παρουσιάζουν κενά σε ουσιώδη σημεία. Κατά συνέπεια, τα εν λόγω πρότυπα δεν παρέχουν τη δυνατότητα να ελεγχθεί αν τα σχετικά προϊόντα είναι κατάλληλα προς χρήση, καθώς και αν τα ως άνω προϊόντα είναι σύμφωνα με τις βασικές απαιτήσεις.

44 Κατά τους αιτούντες, εξ αυτού συνάγεται ότι υφίσταται παράβαση των άρθρων 2 και 3 της οδηγίας 89/106, καθώς και παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της αναλογικότητας.

45 Επίσης, οι αιτούντες υποστηρίζουν ότι η επίδικη απόφαση παραβιάζει την αρχή της προσεγγίσεως των νομοθεσιών προς το συμφέρον ενός υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος και των καταναλωτών, όπως η αρχή αυτή συνάγεται από το άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ.

46 Τέλος, η επίδικη απόφαση πάσχει από τυπικά ελαττώματα, καθόσον, αφενός, παραβαίνει την προβλεπόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωση αιτιολογήσεως και, αφετέρου παραβαίνει ουσιώδη τύπο, κατά το μέτρο που η μόνιμη επιτροπή τεχνικών έργων δεν διατύπωσε την επίσημη γνώμη που απαιτείται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106. Επιπλέον, μολονότι η έκθεση της ομάδας ad hoc της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων αναφέρεται επανειλημμένως στον CEN/TC 88, ο εν λόγω οργανισμός δεν συμμετείχε, στην πραγματικότητα, στη διαδικασία εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως.

47 Η Επιτροπή εκτιμά, κατ' ουσίαν, ότι οι ως άνω ισχυρισμοί είναι αβάσιμοι.

Επί του επείγοντος

48 Στην αίτησή τους, οι αιτούντες υποστήριξαν ότι το στοιχείο του επείγοντος που απαιτείται για να διαταχθούν τα προσωρινά μέτρα προκύπτει από τη σημαντική μεταβολή, λόγω της επίδικης αποφάσεως, του πλαισίου εντός του οποίου ασκείται η δραστηριότητα των αιτούντων, μεταβολή που θα ήταν πολύ δύσκολο να αρθεί μεταγενέστερα, στην περίπτωση που γίνει δεκτή η κύρια προσφυγή (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 1989, 76/89, 77/89 και 91/89 R, RTE κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 1141, σκέψεις 15 και 18, και της 13ης Ιουνίου 1989, C-56/89 R, Publishers Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 1693, σκέψεις 34 και 35). Συγκεκριμένα, η λήξη ισχύος των αποσυρθέντων γερμανικών προτύπων για τα θερμομονωτικά προϊόντα (στο εξής: αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα) θα επέφερε ραγδαία και διαρκή μεταβολή στην αγορά των προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών.

49 Κληθέντες, κατά τη συνεδρίαση, να διευκρινίσουν τα επιχειρήματά τους ως προς το ζήτημα του επείγοντος, οι αιτούντες ανέφεραν ότι δεν επικαλούνταν την ύπαρξη κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας όσον αφορά τον J. Schmoldt και τον Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, αυτόν καθ' εαυτόν, αλλά μόνον την ύπαρξη επείγοντος όσον αφορά την Kaefer Isoliertechnik και τα μέλη του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie.

50 Ειδικότερα, η Kaefer Isoliertechnik υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που δεν παραταθεί η περίοδος συνύπαρξης, θα της ήταν αδύνατο, πριν από την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, να εύρει στην αγορά προϊόντα ανταποκρινόμενα στα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα, τα οποία παρείχαν μεγαλύτερη ασφάλεια από τα βαλλόμενα πρότυπα. Κατά συνέπεια, στην περίπτωση που ακυρωθεί η επίδικη απόφαση και στην περίπτωση που τα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα αναβιώσουν, οι χρήστες προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών θα αντιμετώπιζαν σημαντικά προβλήματα αναγόμενα στην ανάγκη να υποστούν μεταβολές ή να καταστραφούν οι δομικές κατασκευές για τις οποίες χρησιμοποιήθηκαν προϊόντα που ανταποκρίνονται στα βαλλόμενα πρότυπα.

51 Εξάλλου, η Kaefer Isoliertechnik ανέφερε, κατά τη συνεδρίαση, ότι το στοιχείο του επείγοντος που απαιτείται για να διαταχθούν τα προσωρινά μέτρα θα ήταν ακόμη περισσότερο πρόδηλο σε περίπτωση που τα γερμανικά πρότυπα δεν αναβιώσουν ή δεν μπορούν να αναβιώσουν μετά την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.

52 Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αιτούντες δεν απέδειξαν ότι ήταν επείγον να διαταχθεί το ζητούμενο προσωρινό μέτρο.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

53 Ως προς τη στάθμιση των συμφερόντων, οι αιτούντες υπογραμμίζουν ότι το ζητούμενο προσωρινό μέτρο, ήτοι η παράταση της περιόδου συνύπαρξης των προσβαλλόμενων προτύπων και των εθνικών προτύπων, διασφαλίζει τα συμφέροντα της Κοινότητας, καθόσον τα βαλλόμενα πρότυπα θα συνέχιζαν να εφαρμόζονται από κοινού με τα εθνικά πρότυπα. Έτσι, τα κράτη μέλη που εκτιμούν ότι μπορούν να μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιό τους και να εφαρμόσουν χωρίς μεταβολές τα βαλλόμενα πρότυπα ουδόλως θα δεσμεύονταν να επανεισαγάγουν τα αποσυρθέντα εθνικά πρότυπα.

54 Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα συμφέροντα που επικαλέστηκαν οι αιτούντες δεν δύνανται να υπερισχύουν του συμφέροντος της Κοινότητας να ολοκληρωθεί η εναρμόνιση των σχετικών με τα θερμομονωτικά προϊόντα προτύπων σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, έστω και αν τα ζητούμενα μέτρα περιορίζονται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τα εν λόγω μέτρα δημιουργούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και ενέχουν τον κίνδυνο να εμποδιστεί η πρόσβαση μη γερμανικών προϊόντων στην αγορά.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

55 Κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό της κύριας προσφυγής δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η ουσία της υποθέσεως. Μπορεί εντούτοις, αν, όπως εν προκειμένω, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η κύρια προσφυγή, προς την οποία συναρτάται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, είναι προδήλως απαράδεκτη, να αποδειχθεί αναγκαία η διαπίστωση της υπάρξεως ορισμένων στοιχείων που καθιστούν δυνατό να συναχθεί εκ πρώτης όψεως το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2001, T-1/00 R, Hölzl κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-251, σκέψη 21, και της 8ης Αυγούστου 2002, T-155/02 R, VVG International κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. 3239, σκέψη 18).

56 Εν προκειμένω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, καθόσον, αφενός, η εν λόγω προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως και, αφετέρου, η επίδικη απόφαση δεν αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες.

57 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν υφίστανται στοιχεία που καθιστούν δυνατό να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η ως άνω προσφυγή είναι παραδεκτή και, ειδικότερα, αν τα εν λόγω στοιχεία καθιστούν δυνατό, εκ πρώτης όψεως, να διαπιστωθεί ότι η επίδικη απόφαση αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες.

58 Σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, «[κ]άθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται [...] να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά».

59 Κατά πάγια νομολογία, το κριτήριο που διακρίνει έναν κανονισμό από μια απόφαση πρέπει να αναζητείται στη γενική ή μη γενική ισχύ της επίμαχης πράξεως (διατάξεις του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, Asocarne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-4149, σκέψη 28, και της 24ης Απριλίου 1996, C-87/95 P, CNPAAP κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-2003, σκέψη 33· διατάξεις του Πρωτοδικείου της 26ης Μαρτίου 1999, T-114/96, Biscuiterie confiserie LOR και Confiserie du Tech κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-913, σκέψη 26, και της 6ης Μαΐου 2003, T-45/02, DOW AgroSciences και DOW AgroSciences κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 31).

60 Μια πράξη έχει γενική ισχύ αν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και αν παράγει τα έννομα αποτελέσματά της έναντι κατηγοριών προσώπων λαμβανομένων in abstracto (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1996, T-482/93, Weber κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-609, σκέψη 55, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

61 Εν προκειμένω, η επίδικη απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη και απορρίπτει αίτηση να αποσυρθούν ορισμένα εναρμονισμένα πρότυπα, που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 89/106, από τον κατάλογο των προτύπων που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

62 Πάντως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/106, τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών μπορούν να θεωρούνται κατάλληλα προς χρήση και, κατά συνέπεια, να διατίθενται στο εμπόριο στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακριβώς με βάση, ιδίως, τα αντίστοιχα εθνικά πρότυπα τα οποία προέρχονται από τη μεταφορά των εναρμονισμένων προτύπων στο εθνικό δίκαιο και των οποίων οι σχετικές πηγές έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

63 Επομένως, τα εναρμονισμένα πρότυπα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 89/106 έχουν ως αντικείμενο τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των προϊόντων που οι επιχειρηματίες μπορούν, αντιστοίχως, να διαθέτουν στο εμπόριο και να αγοράζουν. Επομένως, τα εν λόγω πρότυπα παράγουν αποτελέσματα έναντι, ιδίως, όλων των παραγωγών και χρηστών προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

64 Κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την άρνηση της αποσύρσεως των εναρμονισμένων προτύπων, εφαρμόζεται, αυτή καθ' εαυτήν, σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων λαμβανομένων in abstracto, ήτοι, ιδίως, έναντι όλων των παραγωγών και των χρηστών προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά συνέπεια, εκ πρώτης όψεως, η επίδικη απόφαση έχει, ως εκ της φύσεως και του πεδίου εφαρμογής της, γενικό χαρακτήρα.

65 Ωστόσο, δεν αποκλείεται μια διάταξη που έχει, ως εκ της φύσεως και του πεδίου εφαρμογής της, γενικό χαρακτήρα να αφορά ατομικά φυσικό ή νομικό πρόσωπο, όταν θίγει το ως άνω πρόσωπο λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι το εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη αποφάσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13, της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19, και της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-451/98, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8949, σκέψη 49).

66 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, τα στοιχεία του φακέλου επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι δεν αποκλείεται η επίδικη απόφαση να αφορά τους αιτούντες λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων τους ή αν υφίσταται μια πραγματική κατάσταση που τους χαρακτηρίζει, ενόψει της εν λόγω αποφάσεως, σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

Επί του παραδεκτού, εκ πρώτης όψεως της κύριας προσφυγής του J. Schmoldt

67 Ο J. Schmoldt επικαλείται, προκειμένου να αποδείξει ότι η επίδικη απόφαση τον αφορά ατομικά, την ιδιότητά του ως προέδρου του CEN/TC 88 και το γεγονός ότι έπρεπε να ασκήσει καθήκοντα προέδρου της ομάδας ad hoc της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων.

68 Συναφώς, πρέπει εκ προοιμίου να υπογραμμισθεί ότι, με έγγραφο που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 11 Αυγούστου 2003, ο γενικός γραμματέας της CEN ενημέρωσε την Επιτροπή ότι ο J. Schmoldt δεν είχε εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί τον εν λόγω οργανισμό στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής, πράγμα που δεν αμφισβητήθηκε από τον J. Schmoldt. Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι αναγκαίο να διαταχθεί, όπως ζητεί ο J. Schmoldt, η γνωστοποίηση της επιστολής στην οποία απαντά το έγγραφο της 11ης Αυγούστου 2003, προκύπτει ότι ο J. Schmoldt άσκησε την ως άνω προσφυγή εξ ονόματός του και πρέπει να εξεταστεί, σε συνάρτηση με τις ατομικές ιδιότητές του και μόνον, αν ο J. Schmoldt όντως νομιμοποιείται ενεργητικώς, εκ πρώτης όψεως, να στραφεί κατά της επίδικης αποφάσεως.

69 Πάντως, πρέπει να υπομνηστεί ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο εμπλέκεται, κατά τον έναν ή τον άλλο τρόπο, στη διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση κοινοτικής πράξεως δεν μπορεί να εξατομικεύσει το πρόσωπο αυτό, όσον αφορά την εν λόγω πράξη, παρά μόνον εφόσον έχουν προβλεφθεί για το πρόσωπο αυτό από την ισχύουσα κοινοτική ρύθμιση ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουνίου 1997, Τ-60/96, Merck κ.λπ., Συλλογή 1997, σ. II-849, σκέψη 73· της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, Τ-109/97, Molkerei Großdraunshain και Bene Nahrungsmittel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3533, σκέψεις 67 και 68, και της 29ης Απριλίου 2002, Τ-339/00, Bactria κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2287, σκέψη 51).

70 Εν προκειμένω, οι προβλεπόμενες από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106 εγγυήσεις υφίστανται προς όφελος της CEN και της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων, και όχι προς όφελος ορισμένων από τα μέλη τους ή του προέδρου τους, όταν αυτός ενεργεί εξ ονόματός του. Επομένως, προκύπτει ότι ο J. Schmoldt δεν μπορεί να επικαλείται, όταν ενεργεί εξ ονόματός του, καμία διαδικαστική εγγύηση ούτε οποιαδήποτε διάταξη της οδηγίας 89/106, των οποίων η παράβαση θα μπορούσε, εκ πρώτης όψεως, να τον εξατομικεύσει υπό την ιδιότητά του, αφενός, ως προέδρου του CEN/TC 88 κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως και, αφετέρου, ως μέλους της ομάδας ad hoc της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων.

71 Επομένως, εκ πρώτης όψεως, προκύπτει ότι η επίδικη απόφαση δεν αφορά ατομικά τον J. Schmoldt.

72 Δεύτερον, ο J. Schmoldt υποστηρίζει ότι έχει ενεργητική νομμοποίηση υπό την ιδιότητά του, αφενός, ως διαχειριστή του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie και, αφετέρου, ως προσώπου που έχει «ενεργό συμμετοχή στις δραστηριότητες της Kaefer Isoliertechnik».

73 Στο μέτρο που η ως άνω ενεργητική νομμοποίηση, εάν υποτεθεί αποδεδειγμένη, συγχέεται, εκ πρώτης όψεως, με εκείνη του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie και της Kaefer Isoliertechnik, ο J. Schmoldt θα μπορούσε, ενδεχομένως, να ισχυριστεί ότι η επίδικη απόφαση τον αφορά επίσης ατομικά μόνον στην περίπτωση που η εν λόγω απόφαση αφορά ατομικά, αυτές καθ' εαυτές, τις ως άνω δύο οντότητες. Επομένως, τα επιχειρήματα του J. Schmoldt θα ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως της ενεργητικής νομμοποιήσεως της Kaefer Isoliertechnik και του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie.

74 Κατά συνέπεια, με την επιφύλαξη της εξετάσεως της ενεργητικής νομμοποιήσεως της Kaefer Isoliertechnik και του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, προκύπτει ότι, κατά το στάδιο αυτό, δεν υφίστανται στοιχεία που να επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η κύρια προσφυγή του J. Schmoldt είναι, εκ πρώτης όψεως, παραδεκτή.

Επί του παραδεκτού, εκ πρώτης όψεως, της κύριας προσφυγής της Kaefer Isoliertechnik

75 Η Kaefer Isoliertechnik υποστηρίζει, πρώτον, ότι η επίδικη απόφαση την αφορά ατομικά λόγω της ιδιότητάς της ως σημαντικού χρήστη προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών και λόγω της θέσεώς της ως δεύτερης μεγαλύτερης ευρωπαϊκής επιχειρήσεως στον τομέα των εργασιών μονώσεως.

76 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί, ευθύς εξ αρχής, ότι το γεγονός ότι μια πράξη γενικής ισχύος μπορεί να έχει διαφορετικά συγκεκριμένα αποτελέσματα για τα διάφορα υποκείμενα δικαίου στα οποία έχει εφαρμογή δεν μπορεί να τα εξατομικεύσει σε σχέση με όλους τους άλλους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, εφόσον η πράξη αυτή εφαρμόζεται δυνάμει μιας αντικειμενικώς προσδιοριζομένης καταστάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000, Τ-138/98, ACAV κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-341, σκέψη 66 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πάντως, εν προκειμένω, η επίδικη απόφαση όντως αφορά την Kaefer Isoliertechnik λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς της ως χρήστη προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών.

77 Κατά συνέπεια, από τα έγγραφα του φακέλου δεν προκύπτουν στοιχεία που επιτρέπουν να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η επίδικη απόφαση αφορά ατομικά την Kaefer Isoliertechnik λόγω της ιδιότητάς της ως σημαντικού χρήστη προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών.

78 Δεύτερον, η Kaefer Isoliertechnik υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση την αφορά ατομικά λόγω του αποφασιστικού ρόλου που διαδραμάτισε η εν λόγω εταιρία, μέσω του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, κατά την έκδοση, εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της αποφάσεως περί προβολής αντιρρήσεως όσον αφορά τα βαλλόμενα πρότυπα βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/106.

79 Συναφώς, όπως κρίθηκε ανωτέρω στη σκέψη 69, το γεγονός ότι ένα πρόσωπο εμπλέκεται, κατά τον έναν ή τον άλλο τρόπο, στη διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση κοινοτικής πράξεως δεν μπορεί να εξατομικεύσει το πρόσωπο αυτό, όσον αφορά την εν λόγω πράξη, παρά μόνον εφόσον έχουν προβλεφθεί για το πρόσωπο αυτό από την ισχύουσα κοινοτική ρύθμιση ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις (διάταξη Merck κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 69, σκέψη 73).

80 Πάντως, εν προκειμένω, η οδηγία 89/106 ουδόλως προβλέπει ότι η Επιτροπή, προτού εκδώσει μια απόφαση βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να τηρεί μια διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας επιχειρήσεις όπως η Kaefer Isoliertechnik θα είχαν δικαίωμα να προβάλουν την ύπαρξη ενδεχόμενων δικαιωμάτων ή, ακόμη, δικαίωμα ακροάσεως.

81 Κατά συνέπεια, εκ πρώτης όψεως, το επιχείρημα της Kaefer Isoliertechnik είναι απορριπτέο.

82 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι τα στοιχεία του φακέλου δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η κύρια προσφυγή της Kaefer Isoliertecknik είναι παραδεκτή.

Επί του παραδεκτού, εκ πρώτης όψεως, της κύριας προσφυγής του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie

83 Ο Hauptverband der Deutschen Bauindustrie υποστήριξε ότι εκπροσωπεί τη βιομηχανία του τομέα των δομικών κατασκευών στη Γερμανία και ότι η ενεργητική νομμοποίησή του κατά της επίδικης αποφάσεως απορρέει, αφενός, από την ενεργητική νομμοποίηση της Kaefer Isoliertechnik, ενός από τα μέλη του, και, αφετέρου, από τη συμμετοχή του στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

84 Όσον αφορά, πρώτον, την ενεργητική νομμοποίηση του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie λόγω της νομμοποιήσεώς του να ενεργεί εξ ονόματος των μελών του, πρέπει να υπομνησθεί ότι μια απόφαση θεωρείται ότι αφορά ατομικά μια

ένωση εταιριών, όταν η εν λόγω ένωση εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων οι οποίες, αυτές καθ' εαυτές, μπορούν να προσβάλουν παραδεκτώς ενώπιον δικαστηρίου την εν λόγω απόφαση (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1995, Τ-447/93 έως Τ-449/93, AITEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1971, σκέψη 62).

85 Πάντως, συναφώς, πρέπει να σημειωθεί, ευθύς εξ αρχής, ότι, κατά το στάδιο αυτό, δεν υφίστανται, εκ πρώτης όψεως, στοιχεία που να επιτρέπουν να συναχθεί ότι η κύρια προσφυγή της Kaefer Isoliertechnik είναι παραδεκτή.

86 Εν συνεχεία, ο Hauptverband der Deutschen Bauindustrie δεν παρέσχε στοιχεία που να επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η επίδικη απόφαση αφορά ατομικά άλλα μέλη του.

87 Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι ο Hauptverband der Deutschen Bauindustrie δεν μπορεί να υποστηρίξει λυσιτελώς, εκ πρώτης όψεως, ότι η επίδικη απόφαση τον αφορά ατομικά, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι τα μέλη του θα μπορούσαν, αυτά καθ' εαυτά, να ασκήσουν παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως.

88 Όσον αφορά, δεύτερον, τη συμμετοχή του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie στη διαδικασία καταρτίσεως της επίδικης αποφάσεως, είναι αληθές ότι η ύπαρξη ιδιαιτέρων περιστάσεων, όπως είναι ο ρόλος που διαδραμάτισε μια ένωση στο πλαίσιο διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση πράξεως υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, μπορεί να δικαιολογήσει το παραδεκτό προσφυγής που ασκήθηκε από μια ένωση της οποίας τα μέλη δεν θίγονται άμεσα και ατομικά από την επίδικη

πράξη, ιδίως όταν η πράξη αυτή θίγει την εν λόγω ένωση ως διαπραγματευτή (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Van der Kooy κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψεις 21 έως 24, και της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψεις 28 έως 30).

89 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξετασθεί αν η συμμετοχή του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie στην προετοιμασία της προβληθείσας από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αντιρρήσεως αποτελεί, εκ πρώτης όψεως, ιδιαίτερη περίσταση που μπορεί να παράσχει στην εν λόγω ένωση ενεργητική νομιμοποίηση, υπό την ιδιότητα της επαγγελματικής ενώσεως που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών της, κατά την έννοια της παρατεθείσας νομολογίας.

90 Συναφώς, όπως κρίθηκε ανωτέρω στη σκέψη 80, προκύπτει ότι η οδηγία 89/106 ουδόλως προβλέπει ότι η Επιτροπή, προτού εκδώσει μια απόφαση βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να ακολουθεί μια διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας ενώσεις όπως ο Hauptverband der Deutschen Bauindustrie θα είχαν δικαίωμα να προβάλουν την ύπαρξη ενδεχόμενων δικαιωμάτων ή, ακόμη, δικαίωμα ακροάσεως.

91 Επομένως, κατά το στάδιο αυτό, τα στοιχεία του φακέλου δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η κύρια προσφυγή του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie είναι παραδεκτή.

92 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, τα στοιχεία του φακέλου δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η επίδικη απόφαση αφορά τους αιτούντες ατομικά. Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι ανάγκη να εξετασθεί αν, εκ πρώτης όψεως, η κύρια προσφυγή των αιτούντων ασκήθηκε εκπροθέσμως, πρέπει να συναχθεί ότι, κατά το

στάδιο αυτό, τα στοιχεία του φακέλου δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η κύρια προσφυγή τους είναι παραδεκτή.

93 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι αιτούντες δεν απέδειξαν ότι ήταν επείγον να διαταχθεί το ζητούμενο προσωρινό μέτρο.

94 Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να σταθμίζεται σε σχέση προς την ανάγκη να διαταχθεί προσωρινώς το μέτρο, ώστε να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία του διαδίκου που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2001, T-195/01 R και T-207/01 R, Government of Gibraltar κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3915, σκέψη 95, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

95 Απόκειται στον διάδικο που επικαλείται την επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας να αποδείξει τη ζημία αυτή (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-278/00 R, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8787, σκέψη 14). Η αμεσότητα της ζημίας δεν πρέπει να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα, αλλά αρκεί, ιδιαίτερα όταν η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου παραγόντων, να μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantik Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 38, και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψη 38].

96 Εν προκειμένω, οι αιτούντες επικαλέστηκαν την ύπαρξη επείγοντος όσον αφορά την Kaefer Isoliertechnik και τα μέλη του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie. Ωστόσο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο Hauptverband der Deutschen Bauindustrie παρέσχε μόνον στοιχεία που αποσκοπούσαν στο να αποδειχθεί ότι, μεταξύ των

μελών του, οι χρήστες προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών μπορούσαν να υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Επομένως, δεν θα ληφθεί υπόψη η πιθανότητα να υποστούν τέτοια ζημία τα λοιπά μέλη του, ιδίως δε οι κατασκευαστές προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών.

97 Όσον αφορά τη φύση του επείγοντος του οποίου έγινε επίκληση, οι αιτούντες υποστηρίζουν ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως και σε περίπτωση αναβιώσεως των αποσυρθέντων γερμανικών προτύπων, οι χρήστες προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών θα αντιμετώπιζαν σημαντικά προβλήματα, σχετιζόμενα με την ανάγκη να διαρρυθμιστούν η να κατεδαφιστούν οι δομικές κατασκευές για τις οποίες χρησιμοποιήθηκαν προϊόντα που ανταποκρίνονται στα βαλλόμενα πρότυπα.

98 Πρέπει εκ προοιμίου να υπογραμμισθεί ότι μια τέτοια ζημία εξαρτάται από την εκ νέου θέσπιση από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μετά την ενδεχόμενη ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, των αποσυρθέντων γερμανικών προτύπων. Πράγματι, οι αιτούντες θα ήσαν υποχρεωμένοι να διαρρυθμίσουν ή να κατεδαφίσουν τα κτήρια που κατασκευάστηκαν πριν από την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, μόνον στην περίπτωση που θεσπιστούν εκ νέου πρότυπα τα οποία εφαρμόζονται στα θερμομονωτικά προϊόντα. Ωστόσο, οι αιτούντες δεν παρέσχον κανένα στοιχείο που να επιτρέπει να πιθανολογηθεί ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας όντως θα θέσπιζε εκ νέου τα εν λόγω πρότυπα.

99 Εξάλλου, έστω και αν γίνει δεκτό ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας όντως θα θεσπίσει εκ νέου τα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα, γεγονός παραμένει ότι πρέπει να εξετασθεί αν, όπως υποστηρίζουν η Kaefer Isoliertechnik και οι λοιποί χρήστες προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών που είναι μέλη του Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, η ανάγκη να διαρρυθμίσουν οι εν λόγω χρήστες τις κατασκευές για τις οποίες χρησιμοποιήθηκαν προϊόντα ανταποκρινόμενα στα βαλλόμενα πρότυπα μπορεί να τους προξενήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

100 Συναφώς, καθίσταται φανερό ότι οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών θα μπορούσαν να υποστούν ζημία μόνον στην περίπτωση που θα ήταν αδύνατον οι επιχειρήσεις αυτές να απαιτήσουν από τους προμηθευτές τους να εξακολουθήσουν να διαθέτουν στο εμπόριο προϊόντα που ανταποκρίνονται στο επίπεδο απαιτήσεων που καθορίζουν τα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα. Πάντως, κατά το στάδιο αυτό, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι, κατόπιν αποσύρσεως των εν λόγω προτύπων, θα ήταν νομικώς αδύνατον οι χρήστες προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών να επιβάλουν στους προμηθευτές τους να εξακολουθήσουν να διαθέτουν στο εμπόριο προϊόντα τα οποία, ενώ ικανοποιούν τις βασικές απαιτήσεις της οδηγίας 89/106, ανταποκρίνονται επίσης στο επίπεδο απαιτήσεων που καθορίζουν τα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα.

101 Κατά τη συνεδρίαση, η Kaefer Isoliertechnik τόνισε, βεβαίως, ότι, ναι μεν υφίστατο, από νομική άποψη, μια τέτοια δυνατότητα, πλην όμως η δυνατότητα αυτή παρέμενε λίαν θεωρητική, κατά το μέτρο που οι κατασκευαστές προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών θα επέλεγαν κατά πάσα πιθανότητα να διαθέσουν στο εμπόριο μόνον προϊόντα που ανταποκρίνονται στα βαλλόμενα πρότυπα.

102 Ωστόσο, έστω και αν υποτεθεί ότι, λόγω ορισμένων περιορισμών στην αγορά, οι χρήστες προϊόντων του τομέα των δομικών κατασκευών όντως δεν μπορούν να απαιτήσουν από τους προμηθευτές τους να εξακολουθήσουν να κατασκευάζουν προϊόντα που ανταποκρίνονται στα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα, γεγονός παραμένει ότι η ζημία της οποίας γίνεται επίκληση ανάγεται στην ανάγκη να υποστούν μετατροπές τα κτήρια που κατασκευάστηκαν με προϊόντα ανταποκρινόμενα στα βαλλόμενα πρότυπα και συνιστά, κατά συνέπεια, αμιγώς χρηματική ζημία.

103 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, η αμιγώς χρηματική ζημία δεν μπορεί, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, ή έστω δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης αποζημιώσεως. Συγκεκριμένα, η χρηματικής φύσεως ζημία η οποία δεν αίρεται με την εφαρμογή της αποφάσεως που εκδίδεται επί της κύριας δίκης συνιστά οικονομική ζημία η οποία είναι δυνατόν να αποκατασταθεί με τα μέσα παροχής δικαστικής προστασίας που προβλέπει η Συνθήκη, ιδίως τα άρθρα 235 ΕΚ και 288 ΕΚ (διάταξη του Προέδρου

του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 2001, T-184/01 R, IMS Health κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3193, σκέψη 119, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

104 Σε μια τέτοια περίπτωση, το προσωρινό μέτρο θα δικαιολογείτο μόνον αν προέκυπτε ότι, ελλείψει τέτοιου μέτρου, η αιτούσα θα περιερχόταν σε μια κατάσταση η οποία θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ίδια της την υπόσταση ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τα μερίδιά της αγοράς (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψη 138, και της 11ης Απριλίου 2003, T-392/02 R, Solvay Pharmaceuticals κατά Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 107).

105 Εν προκειμένω, η Kaefer Isoliertecknik δεν παρέσχε κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει είτε ότι, αφενός, η μη λήψη του προσωρινού μέτρου θα έθετε σε κίνδυνο την υπόστασή της είτε ότι, αφετέρου, η επίδικη απόφαση θα μετέβαλλε ανεπανόρθωτα τα μερίδιά της αγοράς.

106 Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι η Kaefer Isoliertechnik δεν απέδειξε ότι είναι επείγον να διαταχθεί το ζητούμενο προσωρινό μέτρο στην περίπτωση που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θεσπίσει εκ νέου τα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα κατόπιν ενδεχόμενης ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως.

107 Εξάλλου, όσον αφορά το ενδεχόμενο η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να μη θεσπίσει εκ νέου τα αποσυρθέντα γερμανικά πρότυπα μετά την ενδεχόμενη ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, κατά τη συνεδρίαση, έγινε επίκληση του ενδεχομένου αυτού μόνον κατά πολύ γενικό και υποθετικό τρόπο, χωρίς να διευκρινιστεί σε ποια έκταση θα προέκυπτε εξ αυτού σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία της Kaefer Isoliertechnik.

108 Κατά συνέπεια, πρέπει να συναχθεί ότι δεν αποδείχθηκε ότι ήταν επείγον να διαταχθεί το ζητούμενο προσωρινό μέτρο.

109 Κατόπιν των ανωτέρω παρατηρήσεων, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 28 Νοεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf